

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravištvo „Slov. Naroda“.

Govor poslanca Ivana Hribarja

v 12. seji deželnega zbora dne 15. novembra 1889.

Visoka zbornica! Že ko smo imeli v razpravi normalno-šolski zaklad, opozarjal sem, da je deželni šolski svet prav čisto neopravičeno in v postavi neutemeljeno bil odredil, da se mora nemščina poučevati obligatno na tri- in štirirazrednicah slovenskih. Dotični ukaz je datiran z dne 5. februarja 1887. in ima število 656 iz l. 1885. Visoki deželni zbor je lanskega leta pozval slavno vlado, naj bi spremenila to svojo v postavi neutemeljeno določbo. Kakor vidimo pod številko 5 poročila deželnega odbora, dosedaj še ni prišel odgovor od deželnega šolskega sveta, jaz torej tukaj izražam željo, naj bi slavni deželni šolski svet na opravičene pritožbe, ki so prišle iz te zbornice, dal odgovor. Ne morem se zadovoljavati z odgovorom, katerega smo vspre-

jeli pri proračunu normalno-šolskega zaklada iz ust prečastitega deželnega predsednika, še manje pa z odgovorom, vsprejetim iz ust gospoda referenta v deželnem šolskem svetu. Prečastiti gospod deželni predsednik je sam priznaval, da se neso vprašale občine, torej faktori, ki imajo šole vzdrževati, ali žele obligatnega nemškega pouka, ampak kar kratko se je to ukazalo. Prečastiti gospod deželni predsednik pravi sicer, da imajo občine priliko pritožiti se, če niso zadovoljne z odredbo deželnega šolskega sveta. Meni se zdi ta argument skrajno prisiljen. Visoka vlada, respektive slavni deželni šolski svet nima pravice, postaviti preroševati, da bi ga državljani sami spominjali njegovega nepravilnega ravnanja, in ga pozivljali k njegovim dolžnostim. S tem pa, da se silijo občine k pritožbam, napravljajo jim tudi nepotrebno delo in nepotrebne sitnosti. Zaradi tega bi želel, naj se ta stvar čim preje pravilno reši tako, da se dotični ukaz preklicé in odgovori deželnemu odboru na njega pismo, da zamore poročati v prihodnjem zasedanju deželnemu zboru, kaj se je ukrenilo glede njegove resolucije.

Tudi se mi zdi postopanje deželnega šolskega sveta preveč samooblastno. Avtonomni organi v deželnem šolskem svetu o tem ukazu ničesar vedeli niso in mu seveda tudi pritrditi niso mogli. Poudarjal je zadnjič gospod poročevalec finančnega odseka, da je deželni šolski svet sestavljen tako, da mu smemo zaupati. Jaz za svojo osebo imam to zaupanje do avtonomnih članov deželnega šolskega sveta; ali deželni šolski svet ima dvojno lice, v njem v mnogih vprašanjih ne odločujejo zastopniki avtonomnih oblastij, ampak mnogo ukazov se brez njihove vednosti izdaje in brez njihove vednosti izvršuje. Ni še dolgo tega, kar je deželni šolski svet odobril nek učni načrt za višjo slovensko dekliško šolo. Odobravam sicer, da se je to zgodilo; vendar se mi pa ne zdi prav, da se je zgodilo brez vednosti avtonomnih članov deželnega šolskega sveta. Dokler bode deželni šolski svet postopal tako, da k tako važnim posvetovanjem ne bode klical avtonomnih zastopnikov, ne morem zaupanja imeti do te oblasti same, ker se premalokrat pokaže njen avtonomni in le premnogokrat samo c. kr. značaj.

Deželni šolski svet prerad zagaža v nemško-vanje in le prerad avtokratno postopa. Pritoževal sem se zadnjič, da gospod referent deželnega šolskega sveta ni ravnal v zmislu ravnopravnosti, ko je v finančnem odseku slovenskim poslancem odgovarjal nemški. A kaj mi je odgovoril? Da nimam pravice poučevati ga, katerega jezika naj se poslužuje v tej visoki zbornici. Gospoda moja! „Stolz lieb' ich den Spanier“ — pa ta španjska grandezza tu nikakor ni bila umestna; kajti gospod referent je bržkone pozabil, da ne govori z Ivanom Hribarjem, temveč z deželnim poslancem in o tem pač ne more biti dvojbe, da tak ton nasproti deželnim poslancem ne pristoji vladnemu zastopniku. Ako so v češkem deželnem zboru celo c. kr. namestnika naučili češki govoriti, imamo vendar tudi mi pravico zahtevati od podrejenih organov, naj spoštujejo ravnopravnost. Sicer pa bi se bil gospod referent v tem oziru lahko vzel za izgled svojega najvišjega uradnega predstojnika v deželi, prečastitega gospoda deželnega predsednika in obžalujem le, da se ni na to oziral temveč na tako osoren način odgovarjal na moje dobrohotna besede.

Gospod referent je takrat tudi na druge reči odgovarjal in hotel moje besede postaviti v opreko z resnico, ko sem dejal, da se niso občine vprašale o obligatnem pouku nemščine. Navajal je, da so se l. 1881. nekatere občine povpraševale radi tega. Ne zanikavam tega; toda premisliti je treba, da je bil takrat deželni šolski svet po svoji sestavi ves drug nego danes; takratni člani avtonomnih oblastij so takrat gojili druge želje glede poučevanja nemškega jezika, ko jih goje današnji. Zato je bilo neumestno, sklicevati se na dotično povpraševanje, ker so se povpraševale le občine, ki so že naprej rekle, da hočejo pouk nemščine v svojih ljudskih šolah in tedaj ni bilo dvoma, kako bodo odgovorile. Sicer pa ga je dezavoval prečastiti gospod deželni predsednik, ki je sam priznal, da je l. 1887. poslal ukaz, ne da bi se bile občine prej povprašale.

Zaključujoč, apelujem torej na visoko c. kr. vlado, da bi v deželnem šolskem svetu večji delokrog odmerjala avtonomnim odposlancem.

LISTEK.

Blóдне duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebitzký, preložil I. Gornik.

Drugi del.

IX.

(Dalje.)

V tej palači bival je sicer jeden iz najslavnejših rodov češkega kraljestva. In zato tožilo se je, ko je umrl, tudi stenam po bogatirjih in niso pa niso se mogli navaditi nove gospode.

Pred nekoliko dnevi prispel je sem knez z vso svetlo družino. Pripeljali so se v temni, brezvezdni noči kakor duhovi. Na dvorišču pa so migale baklje kakor pred dvesto leti, ko je v veliki dvorani ležal od tisoč voščenic ozarjen predposlednji potomec visokega domačega rodu.

Bežali so z Dunaja pred — kugo. Takrat prinesla je vselej, kadar so se začeli doli Turki gibati, vest na sever tudi do najpozabljeneje vasice — kuga. Dunaj pa je ležal črnemu poslancu s turških bojišč vedno na cesti. Ni bilo niti mogoče

drugače misliti, nego da se je ondu ustavil in nekaj časa mudil. Predno so ga pa v cesarskem mestu dosti pogostili, stalo je to vselej nekaj dobrih tisoč glav.

Gospod knez pretegnil je na potl štiri konje tako hitro je bežal pred strašnim gostom, dihal njegov pa ga je, kakor se je zdelo, spremljal do Prage, v Pragi do njegove palače in v palači do sobe, v kateri sta pod težkim nebom od zelenega damasta ležala na postelji dva dečka, podobna drug drugemu tako, da je knezu prišlo včasih na misel: „Ako bi se starejši ne imenoval Makso in mlajši Hugon, ne mogel bi ju niti vselej razločiti.“ Razven za konje živel je knez ves za oba otroka. Ljubav njegova do otrok pa se je najlepše pokazala s tem, da mu ni bilo štirih konj, najhitrejših tekačev žal, da bi bil kar najhitreje s kuginega torišča. Dva — „Bliška“ in „Strelo“ kupil je stoprav pred letom od Habichtsburga za stiri tisoč zlatov in predčerašnjim dobil jih je na jedenkrat nekje za Třebono ondodni konjederec v roko.

Danes je pa starejši — Makso — popoldne zbolel. Hijacintove njegove oči prevlekle so se kakor z meglo, pod njimi napravili so se modri krogi, sveži, cvetoči obraz je nekako hitro upal in po glavi

dečkovi mogli bi prižgati užigalec. Ko se je začel prijemati za glavo in tožiti, da ga boli, slišal bi bil knez raje, da je povodenj zrušila vse mline, da so veliki ribniki zbok množine vod njegovo posestvo preplavili na deset milj daleč.

„Skrij me — ne daj me! — Poglej, kako grabi oni-le mož po meni! Proč odtod, proč!“

In deček držal se je za glavo in hotel vun na hodnik. Knez moral se je truditi, da ga je udržal.

„Žuga nam, grozi. — Ali ne slišiš? Zbežimo! — Otec ustreljenca je! — Ali veš? — Ali se spominjaš? — Takrat na lovu?“

Le s težavo posrečilo se jim je, da so mladenci spravili v posteljo, zmešnjave pa, ki je nastala sedaj v palači, ni popisati. Bilo je tu slišati kakih pet jezikov, — razvezali so tudi lakaji svoje jezike. Drug drugega ni razumel in drug čez drugega so klicali. In k temu pridehtela je še komornica na hodnik lomeč roki, češ, da kneginja že tretjič omedleva. In trpelo je dobre četrt ure, predno so upregli konje in se odpeljali po zdravniško pomoč.

„Mesto očij ima jame, mesto las suho travo — samo kost — roki mu kreščiti, kakor velo listje . . . Oče moj! — Oče! —“

(XIII. veljaka 1889.)
Poslanec Bleiweis o poroču za finančni odsek in stavbišče predloži:

1. Glavni odbor deželne bolnice na zato kupljenim stavbiščem naj se potrdi s pogojem, da so potrebni troški, ki jih deželni odbor plačuje, za kužne bolezni, predvsem za gradnjo popolnoma preskrbljeni in zagotovljeni. V ta namen naj se porabi skupilo za stavbišče in bolnišnično posestvo v znesku 120 tisoč gld. in od tega zneska hranilnice za novo bolnico namenjeni prihodki v znesku 60.000 gld. Dežela da za novo bolnico ustreva troške za dokupljeno stavbišče, ako bi bilo enoobzorna potreba, prispevek v znesku 100.000 gld. in pa se nikakor ne sme prekoračiti. V dopolnilnih stavbiških stroških mora se računati na priložnostni prispevek mestne občine Ljubljane, saj katero naj deželni odbor izvrši potrebne obnove.

2. Deželni odbor, ki dovoli prodajo starega bolnišnega posestva, naj zagotovi nove bolnice naroča deželnemu odboru, o da se z gospodom Gorupom na podlagi njegove ponudbe pogodi, plačevanje pogojene svote v znesku 100.000 gld. primerno uredi — kakor bode stavba upravitelja, staro posestvo pa še le tedaj izroči, ko bo novo poslopje gotovo.

3. Deželni odbor naj z g. Gorupom in mestno občino Ljubljano oloži in prepuščenji sedanjega bolnišnega poslopja na višjo deklinško šolo s slovenskim učnim jezikom, reši vsa dotična upravanja ter primerno ukrepe, kakor bode moral še potrditi deželni zbor.

4. Gospod Gorup in kranjski hranilnici se izreka na to, da bodo dušnih darilnih najtoplejša zahvala v imenu dežele.

5. Ako se bode pri gradnji nove bolnice treba ozirati tudi na to, da bi prostori za porodnišnico in na stanovanje za potrebne osebe, obrne naj se deželni odbor na to, da bi se za primeren donesek k stavbenim stroškom.

6. Za pripravo in proračune nameravane nove bolnice in stavbišnega zaklada in na podlagi primerne splošne programa je treba razpisati omejen tečaj, ki se dovoliti za najboljši načrt dve nagradi, prva v znesku 1000 gld. in druga 500 gld.; nagradi bodo v sporazumu tehniških in zdravniških strokovnjakov dež. odbor.

7. Za skupno prodajo starega bolnišnega poslopja je treba izvesti najvišje potrjenje.

8. Deželni odbor se naroča, da zagotovi stavbeni zahtev, ki ga opominane obravnave, prične korake za izvedbo novega poslopja ter poroča o pogodbah, načrtih in proračunih.

Nadalje določa finančni odsek sledeči dve resoluciji:

I. Deželni odbor sklene novo gradnjo popolne deželne bolnice v Ljubljani, ki naj obsega vse oddelke zdravstva, kar priznava potrebo z ozirom na krajevne razmere, da je treba pospeševati po močeh komunalne zdravstvene zavode za bolnike in hiralce v obliki bolnišnice tudi zunaj Ljubljane; izjavi torej, da je pripravljen dati v ta namen primerne podpore.

II. Ker se je pokazala potreba posebnega ophthalmološkega oddelka v tukajšnji bolnici in

In deželni odbor sklene, da se za to, katerega se nikičar ni namislil, katerega je vedno imenoval le francoski hiralnik, ki je v materinskih.

„Brani se, obče!“
Kakor dokazuje, tako govore v Podlesji. In kako mi pravi, kakor bi na sto zvončkov zvonili! — Našli se je nekaj besed od lakajev in včasih je slišati, da se ključje strgani, debeli otroci na njih poslušajo roditelje. Danes pa so mu prišle besede in je zavrnil, kakor bolezen v glavo.

Knez je bil ganil od postelje. Sedel je nad ljubljano s sklenjenima rokama in z očmi uprtimi v obličje leč dečkovi, ki sti se pokrivali polagoma s črno in rdečo barvo.

Okrog gospodov in gospinje bile so v njeni sobi vse služabnice. Prva, ki je omedlelica za omedlelico. Kadar pa se je zavedla za nekaj hipov, vselej prišla je iz groznega beseda: kuga. In vselej morali so jo opozoriti, ako se ji ne prikazujejo na lasnem, dvaintridesetletnem obrazu madeži, katere so si kranjski zdravniki proglasili za brezdvobne znake smrtnih bolezni. A obraz njen bil je le za to, da se bledejši — usta še vedno tako temnoroča, iz njega zloglasnih madežih nikjer niti sledu.

(Dalje prih.)

ker je sedaj najugodnejša prilika za tako organizacijo s sodelovanjem že uporabljenih finančnih sredstev, naroča se deželnemu odboru, da na podlagi nasvetov bolnišnega ravnateljstva takoj primerno oživetvori ophthalmološki oddelok.

Baron Schwegel utemeljuje predloga finančnega odseka in naglašja, da je finančni odsek uvaževal, da se nova bolnica zida po najnovejšem, po paviljonsistemu, da pa troški ne smejo presegati 300 tisoč gold., večje svote pa nikakor dežela ne more dovoliti.

V glavni razpravi poprime besedo dr. vitez Bleiweis-Trsteniški. (Govor smo že priobčili.)

Poslanec Pakiž misli, da nikakor za zdaj še ni treba graditi nove bolnice, ker so časi neugodni. Še dvajset let gotovo zadoščuje sedanja bolnica, zato treba čakati boljših časov. Koliko pa bode koristila nova bolnica, saj še stara ni dosti. Občine ne morejo pošiljati bolnikov tako daleč v Ljubljano, z Dolenjskega so samo jednega poslali, a še ta je na potu umrl.

Potem govori gospod poslanec Ivan Hribar, katerega govor priobčimo po stenografičnem zapisniku.

Baron Schwegel odgovarja Pakižu, da je zdaj čas, da se za deželne naprave kaj stori, kajti zdaj je še državni prispevek za deželne namene, čez šest let ga ne bode. Če želi poslanec Pakiž ustanovitev hiralnic in bolnic po raznih krajih dežele, ustreza temu gotovo resolucija, ki jo nasvetuje finančni odsek. Opombe dr. viteza Bleiweisa-Trsteniškega so gotovo vsega uvaževanja vredne, a pomisliti je treba, da se bodo po deželi ustnovile bolnice, kakor v Komendi. Tedaj bode število, določeno za novo bolnico popolnoma zadostovalo. — Potem se vsprejmeta prva dva predloga finančnega odseka.

K tretjemu predlogu oglasi se poslanec dr. Tavčar in priporoča, da se naj naroči deželnemu odboru, da se dogovori z mestnim zastopom Ljubljanskim, da se prej ko mogoče osnuje višja slovenska deklinška šola. Govor priobčimo po stenografičnem zapisniku.

Predloga dr. Tavčarja nemški poslanci ne podpirajo, pač pa vsi slovenski poslanci.

Dr. Vošnjak pozdravlja predlog Tavčarja z veseljem. Deželni odbor v svoji večini gotovo srčno želi ustanovitev višje slovenske deklinške šole, a zbal se je samo ogromnih stroškov, da si ni upal z določenim predlogom stopiti pred deželni zbor. Gotovo ni umestno, da slovenske deklice hodijo v tuje zavode, kjer se poučava večinoma le nemški, zato je deželni odbor z veseljem na znanje vzel, da uršulinski samostan hoče ustanoviti višjo deklinško šolo. S tem ustanovljenjem bode gotovo pot pokazan na tem za Slovence še novem polji in dobili bomo višjo deklinško šolo. Ako dežela ustanovi višjo deklinško šolo, iznašali bi stroški dosti več, nego če jo ustanove uršulinke, kajti za licej ali deklinško gimnazijo bili bi stroški jako visoki, da ogromni. Številke, ki so se navajale za to šolo, ustrašile so skoro deželni odbor in ker od mesta Ljubljanskega doslej še ni dobil nikake izjave v tej zadevi, poroča o pogajanjih z uršulinskim samostanom v Ljubljani. Predložil je samostan učni načrt. Šola ta bi imela tri razrede in je učni načrt popolnoma posnet po djevojački višji šoli v Zagrebu. Poučevalo se bode tudi v gospodinjstvu. Za zdaj bi bila taka višja deklinška šola dobra, vsaj bi se ustanovila takoj, kajti dolgo časa bode gotovo trajalo, predno se dovrše obravnave mej Ljubljanskim mestom in deželnim odborom o napravi te šole. Uršulinski samostan zahteva le za šest učiteljskih močij po 210 gld. na leto, torej skupaj 1260 gld., kar je ceno. Ne brani se tudi, da ima dežela, oziroma deželni odbor nadzorstvo na ti šoli, torej nasvetuje: „Deželnemu odboru se naroča: z uršulinskim redom obravnave, tikajoče se višje deklinške šole s slovenskim učnim jezikom nadaljevati, eventualno zjediniti se z redom o plačilu prispevka iz deželnih sredstev, za ustanovitev in vzdrževanje tega učnega zavoda.“

Dr. Schaffer govoreč proti nasvetu dr. Tavčarja pravi, da mu ne pride na um kritikovati darila poslanca Gorupa, a da pri sedanji razpravi ni nikakor na mestu. Prej morajo določno razpravljene biti zadeve, kakor jih naglašja četrti predlog finančnega odseka, potem šele more deželni zbor sklepati. Ako se ima dovoliti kak donesek za višjo slov. deklinško šolo nema s to razpravo zgradba

nove bolnice popolnem nič opraviti. „Qui bene distinguit, bene docet!“

Baron Schwegel opaza, da še ni nikakor rešeno vprašanje, je li gosp. Gorup naklonil svoje darilo mestu ali deželi. Treba je, da se vsa zadeva natančno razjasni, zato pa ni zdaj še čas, treba še obravnav, pri katerih se bode vprašanje določno rešilo, a to je vprašanje prihodnosti. Pri glasovanju vsprejmo se vsi predlogi finančnega odseka, isto tako resolucije dr. Tavčarja in dr. Vošnjaka, zoper kateri glasujejo le Nemci. Tudi prva resolucija finančnega odseka se vsprejme. K drugi resoluciji finančnega odseka, ki hoče, da se za hrbtno deželnega odbora kar na vrat na nos ustanovi ophthalmološki oddelok v tukajšnji deželni bolnici oglasi se poslanec dr. Tavčar, katerega občno pozornost vzbujajoči govor smo po stenografičnem zapisniku že priobčili.

(Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 29. novembra.

Konferenca zaupnikov, katere je sklical grof Hohenwart, trajala bode dva dni. Vodje državno-zborske desnice se ne bodo posvetovali le ob organizaciji stranke, temveč tudi skušali stopiti v dotiko z vladno, da se z njo dogovore o pogojih, pod katerimi bi desnica še nadalje podpirala vladno. Kakor se govori, je vlada že voljna priporočati sankcijo zakona o jezikovnem občevanju in šolah za narodne manjšine, o katerih je sklepal zbor češki. Tudi nemškimi konservativcem hoče nekoliko prijenjati v šolskem vprašanju, če tudi še neče privoliti verske šole. Želeti je pač pred vsem, da se v šolah otroci razdele po veroizpovedanjih in da se nastavljajo učitelji, ki so iste vere kakor učenci. Če vlada v to privoli, bodo morali priznati konservativci sami, da so že mnogo dosegli.

Češki državnozborski poslanec Hlavka, ki je že bil 200.000 gld. podaril za akademijo znanostij, je sedaj, ko je osnova tega zavoda zagotovljena, podaril akademiji še hišo, katero baš zida. Češki poslanci v moravskem deželnem zboru bodo pa v bodočem zasedanju predlagali, da se dovoli letna subvencija akademiji iz moravskega deželnega zaklada.

Kazenski odsek ima po dve seji na dan, ker ima mnogo gradiva rešiti. Pretresovanje načrta kazenskega zakona vrši se kaj temeljito in se bode vladna predloga o marsičem premenila. Tudi levica se pridno udeležuje tega dela in ne nasprotuje samo, kakor je v nekaterih družih zadevah njena navada. Posebno dr. Kopp je že stavil mnogo predlogov, mej njimi nekaj prav umestnih.

Poljaki so v minolem zasedanju galicijskega deželnega zbora povsem prezirali želje Rusinov. Rusinski poslanec hotel je poročati v svojem materinem jeziku, pa mu neso pustili, ker je nekda uradni jezik deželnega zbora poljski. Ko so pa Rusini potem predlagali, da se deželnozborski red premeni tako, da se bode tudi v rusinščini smelo poročati, in za ta predlog zahtevali nujnost, se je nujnost odklonila. Predlog se je izročil odseku, kjer je pa obležal nerešen. — Poljski deželni poslanec izdal je sedaj brošuro, v kateri dokazuje, da Poljakom gre prvenstvo v Galiciji, ker so kulturni element v deželi. Rusine slika za nelojalni, rusofitski in nekatoliški živelj. Rusinskim listom predbacuje, da nasprotujejo Taafejevemu sistemu. Poljakom pa priporoča, da naj se ne prehitě s sporazumljenjem z Rusini. Če tak veter veje mej poljskimi poslanci, kakor v tej knjigi, potem pač sporazumljenje ni lahko mogoče.

V zbornici ogerskeje je bila predvčeraj jako burna seja. Ko je ministerski predsednik govoril, je opozicija strašno kričala, tako, da skoro govornika ni bilo moč razumeti. Predsednik zbornice se je zaman trdil, da bi zdržal red. Posebno je pa bil velik hrup, ko je Tisza očital grofu Apponyiu, da je premenil svoje mišljenje, in govoril o elementih zunaj zbornice, ki Kossuthovo ime zlora-bijo, da širijo revolucionarne ideje. Apponyi in Iranyia sta kratko odgovarjala ministerskemu predsedniku, pa njih govora se nesta mogla dobro razumeti. Poslednji je zahteval od Tisze, da naj pove imena onih, ki širijo revolucionarne ideje, če tega ne stori je obrekovalec. Poslanec Ugron je pa začel govoriti, ali bolje rečeno kričati, ne da bi mu bil dal predsednik besede. Rekel je, nezavisna stranka nema družega orožja, kakor prepričanje svoje. Njegova stranka je za personalno unijo, za katero se je izrekel Kossuth. Potem je pa očital ministerskemu predsedniku, da obrekuje. Ko je Tisza zopet ustal, da bi govoril, je mnogo poslancev ostavilo zbornico, kričeč, da ga nečejo poslušati. Ministerski predsednik je skušal zavračati trditve, da je obrekoval. Zbornica se pa za govor njegov ni več dosti zmenila.

Vnanje države.

Francoski minister vnanjih zadev izrekel je zadovoljstvo svoje, da italijanski prestolni govor obeta odpravo diferenčnih carin. Pogajanja o novej trgovski pogodbi se kmalu prične.

Prestolni govor, s katerim sta se otvorili **rumunski** zbornici, naglašata, da se je dežela že naveličala bojov ter želi marljivega dela, da se zboljša finančno in gospodarsko stanje in sankcionuje prikladne naredbe, s katerimi se bodo zagotovile izvršenje blagodejnih nalog javnih oblastij. Kralj konstatuje, da je opazil tako mišljenje na potovanju svojem po deželi in se zahvaljuje narodu, ki ga je povsod prijazno vsprejemal na potovanju. Ti vsprejemi so se utrdili vez, ki veže dinastijo in deželo. Prestolni govor z veseljem naglašata, da so odnosi z vsemi državami dobri in da se je skupnemu prizadevanju vlastij posrečilo ohraniti mir. Finančne razmere so povoljne, zadnje leto kaže celo preostanek. Napoveduje se več predlog glede reforme davčne sisteme, reorganizacije posojilnic, osnove skladišč v večjih mestih, organizacije sodišč in neodstavnosti višjih sodnih uradnikov, osnove žandarmerije, popolnenje vojske in grajenja utrdb. Napoveduje se tudi, da se pomladi začne graditi most čez Dunav.

Dopisi.

Iz Litijskega okraja 20. nov. [Izvirni dopis.] Čitatelj židovskih nemških listov si mora misliti, da bomo Slovenci kmalu zatrti poslednjega mej nami živečega Nemca, sami pa da se topimo v potokih dobrot in ugodnostij, katere nam dote-kajo po sedanji vladi. Torej bi bilo popolnoma opravičeno postopanje naših vlado podpirajočih poslancev! Dobro še pomnimo lepe besede Taaffejeve: „Slovonov ne pustim pritiskati na steno“, oziroma se torej na posledice tega povelja.

Naš c. kr. okrajni glavar, g. M. Grill, rodom Kočevcevec, ne more si nikakor misliti, da bi se moral ravnati po navedenih besedah, on dejanski ne pozna § 19. osn. zakona, pošilja jedino nemške dopise župnijskim uradom, šolskim vodstvom, dá včasih celo kraj. šol. svetom in preprostim kmetom. Ako je njegov dopis venderle slovensk, naslov naj vsaj priča, da list prihaja iz velenemske pisarne! Iz zanesljivega vira čujem, da je častiti župnijski urad pri Sv. Lambertu prosil že štirikrat slovenskega uradovanja, slavno c. kr. okrajno glavarstvo pa je odpisovalo tudi na slovenske uloge vedno le nemški in to je opravičevalo s tem: Dass im Kronlande Krain sowohl die slovenische als auch die deutsche Sprache Landessprachen und daher beide gleichberechtigt sind, darüber besteht unter objectiv denkenden Menschen schon längst kein Zweifel mehr. — Es steht daher coordinirten Aemtern, wie es die k. k. Bezirkshauptmannschaft und die Pfarrämter sind, di Wahl zwischen beiden Sprachen für den dienstlichen Verkehr frei.

Ne trdimo, da na Kranjskem ni Nemcev, pač pa mislimo, da se radi petih odstotkov Nemcev (večinoma Kočevcevec, ki tudi pravilne nemščine ne umejo!) ne bo dopisovalo vsemu narodu slovenskemu nemški! Jednakopravnost jezikov, kakeršno naš g. Grill sam priznava, po mojej misli je, če se uraduje s Slovenci slovenski, z Nemci nemški. Ali je jednakopravnost, če g. Grill dopisuje v popolnoma slovenskem okraju Slovincem in slovenski uradujočim uradom nemški? Vsak objektivni presojevalec bo obsojal ravnanje Grillovo. — Znani § 19. osn. zak. daje vse pravice jeziku slovenskemu, ta paragraf pozna g. Grill, čuvati mora, da se izpolnjuje in tudi sam se mora po njem ravnati.

Častiti župnijski urad pri Sv. Lambertu se ne straši žuganja „so werde ich beunruhigt sein, Sie durch eine Belehrung höheren Ortes von dem Irrthume (ako namreč misli, da je prošnja in zahteva slovenskega uradovanja, to je izvrševanja § 19. osn. zak. upravičena) abzubringen“ in se bo o tej zadevi pritožil na visoko c. kr. deželno vlado, gos-pode deželne in državne poslance pa opozorujemo s tem, kako je pri nas z ravnopravnostjo. § 19.

Iz Sodražice 26. novembra. [Izv. dopis.] Pozabljen in nepoznat je naš trg. Pešajoče „Bralno društvo“, ne snuje veselje, marveč mirno pričakuje kake dušice, da nas zopet oživi in da se povrnejo oni časi, ki so vladali pred desetletjem. Bog ve, vrnejo li se še kdaj?

Jednoličnost društvenega življenja spreminja več važnih faktorjev. Včasih zanese burja v naš trg kakega popotnega — agenta — žida, da nam pogreje kristijansko kri; po trnjevem potu pa se pritepe kos „žlahtnega rodu“ — Tržaške Irredente, ostane nekaj dnij, pobere dobre — za slabe žaganice in pošlje vso suho robo svojim iskrenim bratom, onkraj globoke luže, v blaženo deželo citron in — fig.

Že nekaj let sem dobiva tukajšnja šola šolske potrebščine, od neznane — dobrotljive roke, za revne učence. Tudi letos ni usahnil vir naklonjenosti! Dopisal je preblagi domorodec Ivan Pogorelec, poštni oficijal v Trstu, lepo vsotico, da se uporabi v gori navedeni namen. Istotako je njega dobrohotna naklenjenost in ljubezen do slovenske mladeži pripravila tukajšnje „Strelno društvo“, — da je odstopilo čisti dohodek.

Bog živi vrlega domoljuba in ga ohrani še mnoga leta naklonjenega!

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je pogorelcem v Gorenji Slivnici pri Grosupljem 400 gld.

— (Gosp. M. Vošnjak) podaril je 100 gl. za podporo revnejših dijakov zlasti na slovenskem oddelku gimnazije Mariborske.

— (Gosp. prof. Fr. Šuklje) drž. in dež. poslanec, poslal je „Podpornemu društvu za slovenske velikošolce na Dunaji“ 67 recisedem in šestdeset goldinarjev, katere je nabral pri skupni večerji narodnih poslancev kranjskega deželnega zbora. — Kot podpornik je društvu pristopil g. dr. M. Schmirmaul iz Brežic poslavši društvu petak. — Na Dunaji pa je g. M. H. imenovanemu društvu podaril tri goldinarje. Srčna bodi hvala vsem imenovanim prijateljem revnih slovenskih velikošolcev na Dunaji. V poročilu o prvem občnem zboru imenovanega društva izostalo je ime vrlega Dunajskega Slovenca gosp. Antona Koželja, ki je mej prvimi ustanovniki tega društva položil petdesetak v korist revnim slovenskim velikošolcem na Dunaji.

— (Odbor društva „Pravnika“) ima jutri v soboto ob 6. uri zvečer sejo v načelnikovi pisarni. Gg. odborniki izvole naj priti, ker se je posvetovati o važnih rečeh.

— (Na mestnih ljudskih šolah Ljubljanskih) delila se bodo učencem in učenkam jutri spričevala za preteklo dobo šolskega leta.

— (Zaupnica.) Volilci iz Podgrajskega okraja, iz občin Materija, Podgrad in Jelšane, poslali so svojemu poslancu in uredniku „Naše Sloge“ g. M. Mandiču naslednjo zaupnico: Veleučeni in velespoštovani gospod! Poznavajoči Vašo odločnost, Vašo neustrašljivost, Vašo sposobnost, Vaše moštvo, Vaš značaj, sploh vse vaše vrline, glasovali smo jednoglasno izbrani volilni možje Podgrajskega sodnijskega okraja pri volitvi dne 25. junija t. l. uzajemno z volilnimi možmi Voloskega sodnijskega okraja vsi za Vas, da nas bodete zastopali v deželnem zboru Istrškem. Kajti preverjeni smo bili, da bodete vse svoje moči upotrebili v korist tega okraja in da bodete krepko branili pravice naroda slovenskega in hrvatskega, katerega veren sin ste in katerega odlično mesto Kastav Vas je imenovalo svojim častnim meščanom. A dogodilo se je, kar nismo pričakovali. Visocega deželnega zbora večina ni potrdila Vaše izvolitve. Obžalujemo, da Vam je bila tako odvzeta mogočnost, zastopati nas v celem zasedanji letošnjega zborovanja. Dovolite, velespoštovani gospod, da vam podpisani zaupni možje Podgrajskega okraja v imenu volilcev, katere smo zastopali, ko smo za Vas glasovali, izrečemo popolno zaupanje, proseč Vas ob enem, da tudi v bodoče, kakor do zdaj, krepko branite časti in pravde naroda slovenskega in hrvatskega. Živeli še mnogo let! Podgrad, 15. novembra 1889. (Sledi 26 podpisov.)

— (Duhovniške spremembe.) G. Valentin Jarec, župnik pri sv. Florijanu na Boči, dobil je župnijo v Kostivnici.

— (Klub slovenskih biciklistov) priredi jutri zvečer ob 1/29. uri v steklenem salonu čitalnice društva „Jour fixe“, kateremu vabi člane in prijatelje kluba, — Vspered: Igranje na citrah. Iz posebne prijaznosti g. Schwaiger in gospod Pianeckii. — Berilo. — Petje. — Biciklisti kvar-tet. Reditelj večera sta gosp. J. Medved in gospod J. Jerman.

— (Hrvatski jezik pri sodiščih v Istri) polagoma napreduje. Okrajno sodišče v Buzetu treba imenovati v prvi vrsti, ker vse hrvatske uloge rešuje v istem jeziku. V drugi vrsti pa je okrajno sodišče v Pazinu, katero sicer ni tako dosledno, kakor sodišče v Buzetu, no izdaje odloke v hrvatskem jeziku, ako je tožba hrvatska. Tudi okrajno sodišče v Motovunu začelo je izdajati hrvatske odloke.

— (V Vipavi) polit. okraj Postojnski, izvoljen je županom g. Karol Mayer, graščak, občinsvetovalci gg. Anton Hrovatin, Josip Žvokelj, Ivan Može iz Vipave, Ivan Tomažič iz Samobora, Matija Kobal iz Vrhpolja, Anton Kodela iz Dupelj, Ivan Zurek iz Gradiša in okrajni sodnik Ivan Nosan. Kakor se nam poroča, je izvolitev zadnjega neveljavno spoznana in se ima mesto njega vršiti nova volitev.

— (Iz pred sodišča.) Danes vršila se je pred deželnim sodiščem v Ljubljani apelna obravnava o znanem dogodku v Lescah. Deželno sodišče spoznalo je trgovca Frana Oreška nekrivim. Pri prvi obravnavi bil je obsojen na 150 gold. globe. Gosp. Oreška zagovarjal je dr. A. Mosche.

— (V Vogljih) okraj Kranjski, vršila se je občinska volitev, ter so bili izvoljeni: Ivan Molj iz Vogelj, Josip Šimnovec iz Voklega in Ivan Osel iz Vogelj, prvi županom, druga dva odbornikoma.

— (Trideset porok na jeden dan.) V Tržaškem listu čitamo, da je v Kastvu pri Reki star običaj, da se vse poroke vrše jeden in isti dan. Vsi zaročenci stopijo na določen dan pred altar. Tekoče leto je v tem oziru posebno plodovito in 30 parov bilo je na isti dan poročenih.

— (Zaradi snega) je poštna zveza čez Predel ustavljena. Poštni promet vrši se čez Nabrežino in Gorico.

— (V Butoraju) v okraju Črnomeljskem, bili so pri občinski volitvi izvoljeni v občinski zastop: Ivan Gasperič županom, odbornikoma pa: Ivan Klobučar iz Lahine in Josip Pašič iz Berdarice.

— (V Slovenski Bistrici) ulomili so dne 17. t. m. tatje v davkarijo. Sluga, začuvši jih, začel je kričati in tako pregnal tate, ki so se prav zastoj trudili.

— (Razpisano) je mesto vladnega tajnika v politični upravi na Kranjskem. Prošnje do 20. dne decembra.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Gödöllő 28. novembra. Cesar vrne se dne 2. decembra na Dunaj.

Reka 28. novembra. Nemško brodovje odplulo je danes zjutraj v Vis, kjer bode nekoliko dnij imelo vaje.

Rim 28. novembra. Vlada predložila zbornici načrte zakonov o preosnovi dobrodelnih zakonov in da se odpravijo diferencijalne carine nasprotj Francoski. Za zadnji načrt zahtevala se je in tudi priznala nujnost. Mej interpelacijami je tudi Imbrianijeva zaradi razpustitve rimskega odbora za Trst in Trident.

Bukurest 28. novembra. Pri volitvi zborničnega predsednika dosegla vlada popolen uspeh. Konservativec Cantacuzene izvoljen predsednikom s 85 glasovi, prejšnji ministerski predsednik Catargiu dobil 54 glasov. Poleg tega dobil liberalen dissident 23 glasov. Podpredsednikoma izvoljena Protopopescu, župan v Bukurestu, in Holban. Vse izvoljence je vlada priporočala.

Berolin 28. novembra. „Kreuzzeitung“ javlja iz Rima, da je jezuitski general jezuite iz Brazilije odpoklical, ker je javno mnenje proti njim.

Razne vesti.

* (Iz Belegrada) se javlja, da je nastalo novo življenje, odkar se je vrnila kraljica Natalija. Trgovci in obrtniki se veselo, ker jim živahneje javno življenje daje mnogo zaslužka. Belgrajske dame začele so zopet misliti na nove toalete, zlasti pa je bil videti velik sijaj, ko je kraljica prvokrat odprla svoj salon in razposlala vabila, katerim se je vse z radostjo odzvalo. Celo dame diplomatov bile so prisotne, tako krasna baroninja Galvagni, soproga poslanika italijanskega, in soproga zastopnika francoskega, gospa Patrimonio. Gospodje so bili izključeni, le adjutantom kraljičinim bil je ustop dovoljen. Dame bile so nekda vse jako krasno opravljene, najlepše pa kraljica. Njena bela, z zlatom obrobljena in okrašena obleka vzbujala je občudovanje. Ta obleka vzbudila je te dni občudovanje tudi v širših krogih. V stolni cerkvi bila je poroka krasotice Belgrajske, gospodične Zubičeve, katerej je kraljica bila družica. Cerkev bila je že več ur pred poroko natlačena. Sklenjeno je bilo, da se kraljica ne namesti na kraljevski prostor, ampak v prvo klopo, do kamor so bile preproge razprostrte. Kraljica pa ni hotela umeti tega migljaja, ampak šla je naravnost na kraljevski prostor, okoli katerega se je razvrstilo spremstvo njeno. Kraljica po-

darila je tem povodom nevesti, ki je iz odlične, a ubožne obitelji, ves baliž in 20.000 dinarov dote.

* (Žida ubil) je železnišk strežaj v Boglari na Ogerskem. Žid imel je posestvo grofa Batijany-ja v najemu. Njegov sluga vozil je repo s polja, in repa padala mu je z voza, strežaj pa jo je pobiral ter skladal pred svoje stanovanje pri cesti. Žid ga je tožil, da je kradel in sodnija spozna strežaja nekrivega. Nekaj dni potem pripelje žid blago na kolodvor, najde v skladišču strežaja in ga udari za uho z besedami: tat, ropar. Strežaj ide k načelniku postaje in mu javi, da izstopi iz službe, ker neče takih napadov v postaji več doživeti. Poda se v svoje stanovanje, vzame puško in ko se žid s svojim oskrbnikom domov vozi, zaupije strežaj oskrbniku, naj se ogne in ustrelj na žida, katerega pa ne zadene. Žid skoči z voza k strežaju, a ta ga udari s puško tako močno, da se zvrne v stran. Žida vlečejo k studencu in ga močijo z vodo. Mej tem priskoči strežaj in udari žida v drugič po glavi, da se takoj mrtev zgrudi pred studenec. Strežaja, ki ima 5 nedoraslih otrok, dejali so pod ključ.

* (Mráz v Rusiji.) Zadnje dni pričel je hud mráz po vsi severni Rusiji. V Arhangelsku ob Belem morji, kjer so pretekli teden imeli le nekoliko stopinj pod ničlo, znižala se je temperatura v ponedeljek zjutraj na -23°C , opoldne na -24°C , zvečer pa na -26°C . V torek zjutraj pa so imeli -32°C , ali -26°C . R. Jednako mrzlo bilo je v Potmi in Vjatkij, v Kazanu -22°C , v Nižnem Novgorodu (56. stopinja) pa -20°C .

* (Nagrade zdravnikom kralja portugalskega.) Napori zdravnikov, da bi rešili življenje pokojnemu kralju donu Louis-u, bili so brezuspešni, a neso bili zastoj. Zdravnike plačevali so kraljevski. Prvi zdravnik dobil je za 18 konsultacij 120.000 frankov, drug večak, katerega so poklicali, za 10 pohodov 60.000 frankov, tretji kolega za udeležbo pri 18 posvetovanjih 85.000 frankov. Drugim zdravnikom plačevali so se pohodi po 1000, nekaterim celo po 5000 frankov. Vsega vkupe izplačali so zdravnikom 300.000 frankov.

Zanesljivo zdravilno sredstvo. Osobe s slabim prebavljenjem, ki trpe na pomanjkanji slasti, napenjanji, tiščanji v želodci in nerednem iztrebljenji, zadobé zopet zdravje, če rabijo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“. Skatljica stane 1 gld. Vsak dan razpošilja po poštne povzetji A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 11 (55—15)

„LJUBLJANSKI ZVON“
sta
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 27. novembra.
V Brnu: 68, 56, 25, 47, 6.

Umrli so v Ljubljani:

27. novembra: Jakob Pestator, delavec, 41 let, Kravja dolina št. 2, za jetiko.
28. novembra: Jakob Podesser, prisiljenec, 55 let, Poljanski nasip št. 50 za legarjem. — Marija Kavčič, zasobnica, 72 let, Stari trg št. 15, za oslabljenjem.
29. novembra: Martin Zupančič, prisiljenec, 37 let, Poljanski nasip št. 50, za Brigotovo boleznijo. — Guido pl. Haumeder, c. kr. topničarski nadporočnik, 36 let, Turjaški trg št. 8, za krvavenjem možganov.
V deželnej bolnici:
26. novembra: Ivan Žerovnik, gostač, 84 let, za zaslizanjem.
27. novembra: Fran Terček, gostač, 53 let, za vnetjem reberske kože. — Helena Majdič, mlinarjeva žena, 30 let, za srčno napako. — Roza Jeršek, delavčeva hči, 2 leti, za škrofelnji.

Tuji:

27. novembra.

Pri **Slonu**: Perko z Ptujja. — Dominik iz Prevoja — Herrenschwand iz Gradca. — Rus iz Št. Vida. — Spiegler, Kirsch, Popper z Dunaja.
Pri **Mallét**: Mesmer, Lacon, Neuman, Michel, Legalla, Schneberger, Blascka, Schwarz, Paulin, Türman z Dunaja. — Zörer iz Črnegavrha. — Jaresch iz Trsta. — Furedi iz Radgone.
Pri **Južnem kolodvoru**: Wolfška z Reke. — German iz Karlovca.
Pri **Virantu**: Bojc, Merhar iz Dolenjevasi. — Tomec iz Staregatrja. — Stepic iz Višnje gore. — Predovič iz Logateca.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
28. nov.	7. zjutraj	723.3 mm.	0.6° C	sl. zah.	snež.	26-50 mm.
	2. popol.	725.4 mm.	1.4° C	sl. szh.	snež.	
	9. zvečer	729.2 mm.	0.6° C	sl. szh.	obl.	snega.

Srednja temperatura 0.2°, za 1.8° pod normalom.

Dunajska borza

dné 29. novembra t. i.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 85.75	gld. 85.80
Srebrna renta	86.10	86.10
Zlata renta	107.95	107.25
5% marcna renta	100.90	100.90
Akcije narodne banke	920.—	919.—
Kreditne akcije	314.75	315.25
London	118.25	118.25
Srebro	—	—
Napol.	9.42	9.42
C. kr. cekini	5.64	5.62 1/2
Nemške marke	58.10	58.07 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	176
Ogerska zlata renta 4%	101	15
Ogerska papirna renta 5%	97	35
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	123
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	—
Kreditne srečke	100 gld.	185
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	144
Tramway-društ. volj. 170 gld. a. v.	—	—

Zahvala.

Za mnoge dokaze najsrčnejšega sočutja povodom smrti našega ljubljene sinčka

IVANA

potem za lepe večje nepozabnemu pokojniku in za mnogobrojno, jako častno spremstvo k poslednjemu počitku izrekava vsem gospodom uradnikom, šolske mladeži, vsem prijateljem in znancem najino najiskrenješo zahvalo.

V Zatičini, dne 26. novembra 1889.

(984)

Žalujoči stariši:

Janez in Marija Knez.

VIZITNICE

priporoča

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani.

Mesto družih objav.

Peregrin Kajzelj naznanja v svojem in v imenu vseh sorodnikov pretužno vest o smrti svoje preljubljene tašče, oziroma matere, stare matere in sestre, gospe

MARIJE KAVČIČ

katera je, prejemši sv. zakramente za umirajoče, včeraj 28. t. m. ob 3/8. uro zvečer, v 72. letu svoje starosti, izdihnila blago dušo.

Pogreb bude dne 30. t. m. ob 3. uri popoldne iz hiše št. 15 na Starem trgu na pokopališče k sv. Krištofu.

Svete maše zadušnice brale se bodo v farni cerkvi sv. Jakoba. (985)

Ranjka priporoča se v blag spomin.

Ljubljana, dne 29. novembra 1889.

Trgovski potovalci

za pohod zasobnih naročnikov z umetniškimi in industrijskimi predmeti vsprejmo se takoj.
Ustne ponudbe od 4. do 5. ure popoldne v hotelu „Pri Mallét“ („Stadt Wien“) št. 26 tukaj. (987—1)

Št. 19.906.

(982—2)

II. mestni otroški vrt

(v Poljskih ulicah šte. 10, hiša katoliškega društva rokodelskih pomočnikov, I. nadstr.)

se bude

svečano otvoril v 2. dan decembra letos.

Za upisanje otrok oglasiti se je tamkaj v nedeljo 1. dan decembra mej 9. in 12. uro dopoldne.

IVAN JAX
v Ljubljani.
Velika zaloga
šivalnih strojev
za rodovine in obrtnike.

Cenike
pošiljam
zastonj in
franko.

!! Najvišje odlikovanje !!

LOHSE-ov šmarnični Eau de Cologne

bil je odlikovan na zadnji Melbournske razstavi in je zaradi svojih osveževalnih lastnosti slavno znan ne le kot dodatek k vodi za toileto in kopelj, temveč tudi posebno zaradi svojega močnega, oživljajočega duha za žepne robce, obleke i. t. d., in ga v vseh deželah bolj cenijo, nego jednotno Kolonjsko vodo.

Gustav Lohse, 46 Jäger-Strasse, Berlin,

dvorni parfumeur.

(719—18)

■ Dobivajo se v vseh prodajalnicah parfuma in galanterijskega blaga. ■

ILUSTROVAN NARODNI KOLEDAR za leto 1890.

Uredil, izdal in založil Dragotin Hribar.

Dobiva se v „Narodni Tiskarni“ in v bukvarnah J. Glontinjevi in M. Gerberjevi v Ljubljani. Naroča se pa lahko v vseh bukvarnah.

== Cena 45 kr., po pošti 50 kr. ==

Vsebinska: Popoln kalendarij, koledar, kateremu so pridejana tudi slovanska imena, in cerkveni koledar. Nadalje: Genealogija cesarske hiše. Sedanji vladarji evropski. Vojvodina Kranjsko: Vsi deželni zastopi, deželni odborniki, deželni poslanci, mestni odborniki, načelniki uradov, c. kr. notarji, advokati itd. Splošne določbe c. kr. pošte. Brzojavni cenik. Lestvica za pristojbine kolekov. Sejmi na Kranjskem. — Zabavni del: Naši zaslužni možje. Božja pota Slovencev. V noči Rusalk. Ogled po svetu: Dogodki v Srbiji. Razstava v Parizu. Boulanger. Orientaliska železnica itd. Smešnice. — Naznanila.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

C. kr. priv. kneza Auersperga železniška tovarna

na Dvoru na Kranjskem

priporoča se za zalaganje

(217—71)

komerčnega litega blaga, peči v velikej izbi, ognjišče in ognjiščnih delov, kotlov v vsakršni obliki in velikosti itd. itd., litega blaga za stavbe: stebrov, oprijemalcev, svetilničnih stebrov, priprostih in olepšanih, palic za okrižja, celih držališč, polzevih stopnic, strešnih oken itd., cevij za stranišča, plino- in vodovode, celih vodovodnih naprav, vodnjakovih cevij, sesalk itd., rudniških priprav: stop in mekal, pripravljanih, zavornih naprav, strojev za vertanje kamnov, rudniških vozov itd., fužinskih naprav: valjarjev v pesek litih, trdnih valjarjev litih v surovo železne oblikovnike, peresnih kladiv, klešč, škropcev, itd., strojnih delov surovo litih in zlikanih, parnih strojev do 50 konjskih sil, rastlinjakov in pavilijonov iz litega in kovanega železa, mlinjskih priprav, papirničnih priprav, ovnov za vodne tavbe, rezervarov v vseh velikostih iz ploščevine in litega železa, turbin po Girardovej in Jonvalovej sistemu po 5 do 200 konjskih sil, transmisijah priprav: vratil, plošč za jermena, celnih in stožnatih koles z lesenimi in železnimi zobmi, stalnih, s tenskih in visečih steljk, plošč za vrvi, konopce in žične vrvi, itd., strojev vodostopnic, odvajajočih vododržnih strojev, vodnih koles iz litega in kovanega železa, žagnih delov, kakor tudi priprav za parne in vodne žage in posamičnih cirkularnih Tavoletti- in žag z jarmom, stiskalnice: hidravličnih stiskalnih, stiskalnic z vretenom in vodom, kopirnih stiskalnic, itd., železa v palicah in osij iz kovanega pretopljenega železa.

■ Vprašanja glede cen se hitro odgovore. ■

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.